

Μια πιθαμή επιπλέον νερό επί τρεις μήνες στον Πηνειό

Δημοσίευση: 11 Ιουν 2017 15:12 [Άρθρα](#)

Αφού φάνηκε ότι οι πρόσφατες παρεμβάσεις του «τμήματος ανάπτυξης του ΣΥΡΙΖΑ Λάρισας» στο θέμα της διαχείρισης των νερών της Θεσσαλίας ήταν ανεπαρκείς, ανέλαβε ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ Λάρισας να συνεχίσει την προσπάθεια απαξίωσης των έργων στον άνω Αχελώο για την δυνατότητα μεταφοράς νερών στην λεκάνη του Πηνειού, δηλαδή του (ημιτελούς) φράγματος Συκιάς και του (ημιτελούς) αγωγού μεταφοράς Πευκόφυτου, με την πρόταση των «μικρομεσαίων φραγμάτων και ταμιευτήρων» για την αξιοποίηση των επιφανειακών νερών.

Έτσι, σε δελτίο τύπου του ΣΥΡΙΖΑ Λάρισας («Ε» 1-6-2017) τονίζεται ότι «δεν είναι λύση για την Θεσσαλία ο Αχελώος, αλλά τα μικρομεσαία φράγματα και ταμιευτήρες». Το δελτίο αυτό προκαλεί ορισμένες παρατηρήσεις.

Κατ' αρχήν χρησιμοποιείται σχεδόν σε κάθε παράγραφο ο αδόκιμος όρος «μικρομεσαία φράγματα και ταμιευτήρες», επηρεασμένος από την κοινωνική ορολογία. Μάλλον εννοούνται «μικρά και μεσαία φράγματα», διότι αναφέρονται φύρδην μίγδην φράγματα -ταμιευτήρες με χωρητικότητα από 0,5 μέχρι 60 εκ. κ.μ. νερού. Είναι προφανές ότι δεν τηρείται κριτήριο χωρητικότητας, αφού αναφέρονται και «μικρά ορεινά φράγματα Θεσσαλίας (συνολικής χωρητικότητας νερού) 35 εκ. κ.μ.», χωρίς να προσδιορίζονται οι θέσεις τους και η χωρητικότητα του καθενός. Και εφόσον το καθένα θα είναι χωρητικότητας μικρότερης των 0,5 εκ. κ.μ., θα πρέπει να ανέρχονται τουλάχιστον σε εκατό (!), σε άγνωστες όμως θέσεις. Ο δε όρος «φύρδην -μίγδην» αιτιολογείται από το ότι αναφέρονται τέτοια έργα, που ανήκουν όχι μόνον στην λεκάνη του Πηνειού (GR 16), αλλά και στην λεκάνη Αλμυρού -Πηλίου (GR17) που περιλαμβάνει τις ανατολικές περιοχές της Θεσσαλίας, προς την θάλασσα. Τα έργα Λιβαδότοπου Αγιοκάμπου, Παναγιώτικου - Μαυρομάτι- Ξηριά Μαγνησίας δεν έχουν σχέση με την λεκάνη του Πηνειού και αναφέρονται αποπροσανατολιστικά.

Υπάρχουν ανακρίβειες, με χαρακτηριστική εκείνη της χωρητικότητας του ταμιευτήρα Καλλιπεύκης (20 εκ. κ.μ. νερού). Σε συνέδριο του ΤΕΕ ΚΔΘ (Νοέμβριος 1996), σε εργασία που παρουσιάστηκε για την επανασύσταση της λίμνης, η χωρητικότητα εκτιμήθηκε μεταξύ 2 και 3 εκ. κ.μ. νερού.

Ο εμπλουτισμός του Πηνειού από τον Αχελώο μπορεί να κυμαίνεται με ποσότητα νερού ανάλογα με την πολιτική ηγεσία. Η εγκεκριμένη σήμερα

ποσότητα των 250 εκ. κ.μ. ετησίως μεταφράζεται σε μία πιθαμή νερό (25-30 εκ.) στην εξωτερική κοίτη του Πηνειού, στην γέφυρα Γιάννουλης, επί τρεις μήνες.

Όσον αφορά τον χρόνο υλοποίησης ενός μικρού ή μεσαίου φράγματος, είναι γνωστό ότι το φράγμα στον Ληθαίο (περιοχή Θεόπετρας) κατασκευάζεται για περισσότερα από 10 χρόνια (πρόσφατα εγκρίθηκε νέα χρηματοδότησή του), το δε φράγμα στον Ελασσονίτη (περιοχή Αγιονερίου) με έναρξη κατασκευής το 2000 έχει ναυαγήσει από το 2006. Αυτά είναι πραγματικά παραδείγματα, που ανατρέπουν την εκτίμηση του χρόνου κατασκευής «από 4 έως 8 χρόνια». Το φράγμα Πύλης (με χωρητικότητα ταμιευτήρα 45 εκ. κ.μ. και όχι 60) είναι σύνθετο έργο, που απαιτεί σημαντικά έργα οδοποιίας, ίσης δαπάνης με το φράγμα, και σημαντικές απαλλοτριώσεις. Μέχρι σήμερα έχει εκπονηθεί μόνον η προμελέτη του φράγματος, ενώ δεν έχει αποφασιστεί εάν θα συμπεριληφθεί τελικά η συνδετήρια σήραγγα ταμιευτήρων Πύλης και Μουζακίου, γιατί δεν είναι γνωστό εάν θα κατασκευαστεί το φράγμα Μουζακίου. Είναι αμφίβολο εάν κατασκευαστεί όχι σε 8, αλλά σε 80 χρόνια!

Είναι εντελώς λανθασμένη η αντίληψη ότι ένα μεσαίο φράγμα είναι ευκολότερο να κατασκευαστεί συγκριτικά με ένα μεγάλο, διότι δεν είναι θέμα μεγέθους, αλλά διαδικασιών και ιδιαιτεροτήτων.

Ούτε τα μικρά και μεσαία φράγματα είναι «φιλικότερα στο περιβάλλον». Όλα τα φράγματα συνοδεύονται από Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και πρέπει να είναι «φιλικά στο περιβάλλον» για να κατασκευαστούν.

Η διαχείριση των μικρών και μεσαίων φραγμάτων από «τις τοπικές κοινωνίες» θα είναι αναποτελεσματική. Για την λειτουργία και την συντήρηση ενός φράγματος δεν επαρκεί το προσωπικό ρουτίνας, αλλά απαιτείται εξειδικευμένο προσωπικό, το οποίο θα πρέπει να παρακολουθεί ένα τέτοιο έργο από την περίοδο της μελέτης του.

Η ενδεχόμενη συγχρηματοδότηση των μικρών και μεσαίων φραγμάτων από την Ε.Ε. προϋποθέτει άρτιες και άκαμπτες μελέτες, ενώ τα φράγματα είναι έργα που κατά την εκτέλεσή τους παρουσιάζουν εκπλήξεις, συνήθως δυσάρεστες, οπότε καλούνται οι εθνικοί πόροι να καλύψουν τις αλλαγές.

Δεν έγινε αντιληπτό ότι η ταμίευση νερών σε περιφερειακά έργα θα στερεί τον όγκο αυτό από τον Πηνειό, ο οποίος θα πρέπει να εμπλουτιστεί με αντίστοιχο όγκο, ο οποίος θα είναι διαθέσιμος μόνον με μεταφορά από τον Αχελώο. Η μελέτη ELEKTROWATT, η οποία συμπληρώνοντας 50 χρόνια καθίσταται ανεπίκαιρη, πρόβλεπε την κατασκευή 10 φραγμάτων, συνολικής χωρητικότητας 1.870 εκ. κ.μ. νερού, η οποία σήμερα είναι εξωπραγματική.

Αναφέρεται ότι ο ΣΥΝ και ο ΣΥΡΙΖΑ επί 30 χρόνια υποστηρίζουν την λύση των μικρών και μεσαίων φραγμάτων, αντιτιθέμενοι στον «αδιέξοδο Αχελώο».

Ποτέ όμως δεν προσδιόρισαν συγκεκριμένα αυτά τα έργα. Οι προσπάθειες του ΣΥΡΙΖΑ κύριο στόχο είχαν την παρεμπόδιση με οποιονδήποτε τρόπο της συνέχισης των έργων μεταφοράς νερού από τον Αχελώο , περιλαμβάνοντας λόγω άγνοιας ή μειωμένης αντίληψης σε αυτά και το έργο της Μεσοχώρας, φτάνοντας στην ακρότητα της πρότασης καθαίρεσής τους.

Όταν ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας ο ΣΥΡΙΖΑ, οι διάφοροι κατά καιρούς αρμόδιοι υπουργοί (κ.κ. Σκουρλέτης και Φάμελλος) φάνηκε να αντιλαμβάνονται ότι το έργο της Μεσοχώρας δεν είχε σχέση με την μεταφορά νερού, οπότε άρχισαν να δίνουν υποσχέσεις για την λειτουργία του. Ο κ. Φάμελλος μάλιστα πρόσφατα (19-5-2017) προανήγγειλε μία «ευχάριστη έκπληξη» για το θέμα της λειτουργίας του έργου της Μεσοχώρας.

Η επίκληση όμως από μέρους στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ (αναφέρω ενδεικτικά άρθρο του μέλους της ΚΕ κ. Γ. Χονδρού στην «Εφημ. των Συντακτών» στις 2-6-2017) των περιφερειακών έργων ταμίευσης στην λεκάνη του Πηνειού, επειδή γίνεται με ασάφεια και χαρακτηρίζεται από αδράνεια, αποτελεί απλό προκάλυμμα της εναντίωσής του στην λειτουργία των έργων στον άνω ρου του Αχελώου. Και μόνον αυτών ! Δεν υπάρχει διαμαρτυρία του ΣΥΡΙΖΑ πανελλήνια για τα αντίστοιχα έργα αξιοποίησης των νερών ποταμών, όπως του Μόρνου, του Εύηνου, του Αλιάκμονα (μεταξύ των οποίων εκτροπή για την ύδρευση της Θεσσαλονίκης) και των έργων του κατάντη ρου του Αχελώου, από το ιδιωτικό φράγμα Δαφνοζωνάρας μέχρι τα έργα Στράτου στην Αιτωλοακαρνανία !

Ως κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε οποιαδήποτε ενέργεια για την υλοποίηση των μικρών και μεσαίων φραγμάτων που επικαλείται, γιατί, από ό,τι φάνηκε από την τοπική αρθρογραφία του, έχει συγκεχυμένη εικόνα τους, και αυτή μάλιστα την απόκτησε τελευταία. Επί δύο και πλέον χρόνια δεν έκανε οτιδήποτε για την προώθηση έστω και ενός από αυτά τα έργα , τα οποία θεωρεί υποκατάστατα της μεταφοράς νερού από τον Αχελώο, ενώ θα έπρεπε να τα θεωρεί συμπληρωματικά αυτής. Ίσως γιατί αυταπατάται ως συνήθως, στην συγκεκριμένη περίπτωση ότι θα έχει απεριόριστο χρόνο στην διάθεσή του.

Τέλος, η αναφορά για «διεκδίκηση από την Ε.Ε.» της κατασκευής υδραυλικών έργων στην Ελλάδα, είναι χαρακτηριστική της υποτελούς στάσης του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και του αυτοεξευτελισμού του.

Από τον Κώστα Μεζάρη

<http://www.eleftheria.gr/m/%CE%B1%CF%80%CF%8C%CF%88%CE%B5%CE%B9%CF%82/item/164726-%CE%BC%CE%B9%CE%B1-%CF%80%CE%B9%CE%B8%CE%B1%CE%BC%CE%AE-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%80%CE%BB%CE%AD%CE%BF%CE%BD-%CE%BD%CE%B5%CF%81%CF%8C-%CE%B5%CF%80%CE%AF-%CF%84%CF%81%CE%B5%CE%B9%CF%82-%CE%BC%CE%AE%CE%BD%CE%B5%CF%82-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CF%80%CE%B7%CE%BD%CE%B5%CE%B9%CF%8C.html>